

ריח פרחיהדר מילא השבוע את הארץ. לא רק בשדות ובמרחבים הפתוחים. אפילו בערים הדרוסות ניתן היה לחוש, בשעות שחר מוקדמות או ערב מאוחרות, את ריחו הראשון של האביב. עזרו לכך כמה ימי חמסין מפתיעים, שהכריזו בסימן קריאה לוהט: האביב הגיע.

אביב בלב. כדרכם מדי שנה, השתלטו גם הפעם ניצני האביב לא רק על הטבע, אלא גם על הלב. העולם נראה השבוע וורוד יותר אפילו לישראלי הפסימי ביותר. צבעי השחר נדחקו לרקע והמציאות הי קודרת נשכחה קימעה. האופטימיות מילאה את הלב — סתם כך, ללא סיבה.

למרבה הצער, טיבעם של ריחות פוג. וכאשר יפגו ריחות ראשית האביב המשכי רים, הם לא יצליחו לקחת עימם גם את הבעיות.

אלו יישרו.

ארץ-ישראל

סופו של

שקר מוסכם

אחד השקרים המוסכמים בצמרת המדינה הוא זה: "הפלסטינים אינם רוצים ביישות

עצמאית. אחרת, למה אינם מקימים נציגות לאומית, שתפנה אל ישראל?"

השבוע התנפץ שקר זה לעיני כל. **כנס לאומי.** ראש הדוברים למען מדינה פלסטינית, על בסיס הסדר של שלום עם ישראל, הוא השייך חאג' מוחמד עלי אל-ג'עברי, המנהיג הבלתימקורער של החרון (ראה דו"ח לבוחר).

אחרי היסוסים רבים, החליט אל-ג'עברי לנקוט יוזמה כדי לכנס בפעם הראשונה נציגות עליונה של כל הפלסטינים בשטחים המוחזקים.

כפוליטיקאי ממוחה וזהיר, היה זקוק ל"תירוץ" שלא יקים נגדו מייד את כל העולם הערבי. הוא מצא תירוץ זה בסירובם של שלטונות ירדן להתיר לפלסטינים לעבור את הגשרים מיזרח, אלא אם כן יש ב"ידיהם תעודות ירדניות ברות-חוקף.

אל-ג'עברי קרא למנהיגים מהגדה המערבית להשתתף במועצה לאומית, שתכנס בחברון, כדי לדרוש מהמלך חוסיין את ביטול הגזירה.

הדרך הפומבה. כל המוזמנים ידעו מה מתחבא מאחורי הזמנה זו. דיעותיו של אל-ג'עברי ידועות. התוכן הרשמי של הי כינוס לא היה חשוב — חשוב היה לקבוע את עובדת קיומה של מועצה פלסטינית עליונה, המדברת בשם הפלסטינים בשטחים המוחזקים.

גם המושל הצבאי הבין זאת. הוא פנה אל המוסדות המדיניים של ישראל כדי ל"קבל הוראות". כאשר התכוננו מנהיגי הגדה לעלות ל-

ראשיעיר אדיג'עברי תירוץ נגד העולם הערבי

חברון, מצאו כי הדרך הסומה. המושל הי צבאי הודיע כי אסור להם לבוא לחברון ולהשתתף בכנס. הסיבה הרשמית: "זהו עניין מדיני, ועלינו לקבל הוראות מהמוסדות המדיניים המוסכמים".

מובן שאילו רצו אותם "מוסדות" — כלומר: שר הבטחון והממשלה — שתקום נציגות פלסטינית כזאת, היו נותנים את ה"הוראה" תוך רבע שעה. "חוסר ההוראות" היה רק מסוה להוראה שלילית.

פאנאגוליס — הפליט שהוסגר על-ידי ישראל

עונה עז מוות והושלך לים

הבריחה כדי שלא יאשימו אותם כי הרחיקו לכת בוקירתם.

מה שבטוח הוא, שלמרות החיפושים הי נרחבים שנערכו מיד על-ידי הצבא והצני הוויניים, לא נתגלו עיקבותיו של פאנאגוליס. אומנם נימשו מן הים כמה גופות ליד האי אגינה, אבל אף אחת מהן לא תאמה את תיאורו של פאנאגוליס.

★ ★ ★

ב לי ספק, אין לשלטונות ישראל מול. "פרשת פאנאגוליס" לא היתה קמה ל"חחיה לולא מעשהו של אלקוס פאנאגוליס, אחיו של ג'ורג', ב-13 באוגוסט 1968. אלקוס, קוס, סטודנט ועריק כמו אחיו, הניח פצצה בדרכה של מכונית הקולונל פאפאדופולוס.

כאשר נעצר, ניסה אלקוס להוליך את הי חוקרים שולל, כדי לאפשר לחבריו לברוח. על כן הציג את עצמו כאילו היה אחיו ג'ורג', סיפר כמה פרשיות משרותו הצבאי, כק קרה שבמשך יומיים נחשב ג'ורג' פאנאגוליס כאחראי לנסיון ההתנקשות.

הפרשה לובשת עתה מימדים חדשים, מ'אחר שהועלתה רשמית בבית-הנבחרים הי ישראלי.

אין זו הפעם הראשונה שמציגים שאלות לממשלת ישראל בעניין זה. בין התשובות שניתנו עד כה התבלטה גישה אחת: של-טונות תל-אביב אכן מסרו בידי השרותים היווניים את פאנאגוליס כעריק מצבא יוון ונאט"ו; אבל הם לא ידעו שהוא פליט מדיני.

גירסה זו של טעות בלידון אינה משכי נעת במיוחד כנראה, אם חש עתה שר-הפנים הישראלי חובה להכחיש כי הסגיר את פאנאגוליס לידי הקולונלים.

אבל האם באמת מנסים לשכנע מישוהו, שפאנאגוליס השליך את עצמו מצינור לתוך לוע האוב, בעלותו על סיפון אנה-מריה כי נוסע רגיל היוצא לביקור באקרופוליס ו-באי קורפוז?

הגיע לתורכיה, מצא שם סעד אצל שגרי רויית איטליה ודניה. מאוחר יותר נראה באיסטנבול ובדמשק, ולבסוף בבירות. כי צד הגיע לישראל? אין יודעים זאת. האם ביקש מחסה פוליטי או התכוון רק לעבור שם בדרכו לארץ אחרת?

★ ★ ★

מ כה מקום, הוא נעצר בידי המשטרה הישראלית, שהודיע על כך לשרותים החשאיים היווניים, שכבר חיפשו אחריו. יש להניח שההחלטה לשלול מפאנאגוליס מתי

וחו של ג'ורג' פאנאגוליס המשיכה השבוע להלך אימים על פני העולם. לה מונד הפאריסאי פירסם מכתב מאת ערי רך-הדין הצרפתי דניס לאנגלואה, שעקב כ-משקיף אחרי משפטו של אלקוס פאנאגוליס באתונה. לאנגלואה חיבר ספר על משפט זה, ותוך כדי כך ריכז אינפורמציה על גורל אחיו של אלקוס — ג'ורג' פאנאגוליס, הי גולה המדיני שהוסגר על-ידי ישראל לממ

שלת יוון. לה מונד הקדים למכתבו של לאנגלואה תזכורת כי מכתב זה מתפרסם בעקבות

Israel et la disparition de Georges Panagoulis

A la suite de la publication d'une information selon laquelle deux députés israéliens — MM. Chaloh Cohen et Uri Avnery — avaient accusé leur gouvernment d'avoir livré à la suite

terrogatoire, les policiers auraient inventé l'histoire de l'évasion. Ce qui est sûr, c'est que malgré les vastes recherches aussitôt entreprises par l'armée et la marine grecques, Panagoulis

ישראל והיעלמו של פאנאגוליס" — זאת היא הכותרת המתנוסת מעל למכתבו של בלה מונז, במדרו המוקדש ליריעות המרחב.

הכותרת ב"לה מונד" עורך-הדין הצרפתי לנגלואה. המכתב הובלט

סה פוליטי, ולמסור אותו לידי הקולונלים התקבלה במהירות על-ידי משרדי הפנים והי חוץ הישראליים. כי אתונה שיגרה במטוס שניים מטובי הסוכנים שלה כדי לקבל את פאנאגוליס ולחקור אותו. האוינה היוונית אנה-מריה עגנה במיקרה בנמל חיפה; פאנאגוליס נמסר לידי קברניטה.

פירסום ידיעה ששני ח"כים ישראליים — שלום כהן ואורי אבנרי — האשימו את ממשלתם במסירתו של ג'ורג' פאנאגוליס לידי הכת הצבאית של אתונה.

סיפר לאנגלואה במכתבו:

בסוף חודש אוגוסט 1967, כלומר זמן קצר אחרי הפיכת הקולונלים ביוון, החליט סרן ג'ורג' פאנאגוליס בן ה-30, שנחשב למתקדם, לערוק מן הצבא היווני. במשך ימים אחרים התחבא באתונה, חצה לאחר מכן באופן בלתי-חוקי את נהר אכרוס ו-

הכנס נערך השבוע אך השתתפו בו רק ראשי הציבור מהיר-חברון. הנציגות הפלסטינית הלאומית לא קמה. אבל די היה ב"פרשה זו, כדי שרדיו אל-פחח מקאהיר יו קיע את אל-ג'עברי כבוגד, הדגול ב"הקמת מדינה פלסטינית תחת שלטון ישראל"

אבן השתקן. שבועיים לפני כן, הציג אבא אבן להסיר מסדריומה של הכנסת הצעה של ח"כ אורי אבנרי לקיים דיון על בעיית היישות הפלסטינית. באותו ויכוח נשאלה השאלה מדוע אין הפלסטינים מקיימים נציגות לאומית למטרה זו.

אבנרי טען כי הדבר לא ייתכן ללא אישור המושל הצבאי, כי אחרת יחששו המנהיגים המעוניינים שיוזמתם תביא ל"גירושם על-ידי המושל לעבר-הירדן. ישר לזרועות חוסיין. בתשובה לקריאת-ביניים קרא אבנרי לאבא אבן, שישב מולו, לקום ולמסור מעל דוכן הכנסת הודעה מפורשת שלא יאונה שום רע לכל מנהיג פלסטיני שיצטרף בהקמת מדינה פלסטינית.

אבן השיב בנאום ארוך ונמלץ — אך התעלם לגמרי מן האתגר המפורש. הוא התעטף בשתיקה בלתי-אופיינית.

השבוע נסתבר מדוע. פעולת המושל היו כיחה שכל ערכי בשטחים המוחזקים יפתח בפעולה מעשית להקמת יישות פלסטינית, תוך שלוח עם ישראל — צפוי ל"פעולת-עונשין מטעם שלטונות המימשל.

עסקים

אחד מתנדב,

אחד מרוויח

בשנה האחרונה נחשפו אורחי ישראל לשטיפת מוח חוקפנית, שתבעה מהם להתנדב ולתרום למלחמת-ביטחון. או עדיין לא נרמז כמובן שהמלווה ייהפך לחובה, ורב-בות אורחים פרטיים ומפעלים תרמו את חלקם — חלקם מרצון, חלקם בעקבות הי לחצים שהופעלו עליהם. הסיסמה "החלק שלך בפאנטום" זיממה בחלל כלהק פאנטום מים מוכה-אמוק.

עתה מתברר, שהחלק שלך בפאנטום שיי מש — ועדיין משמש — מקור לרווחים לא מבוטלים לאלו היועצים להשתמש נכון ב"איגרות המילוח" שהנפיקה הממשלה. לפחות במיקרה אחד בוצעו באיגרות אלו עיסקות תמוהות.

"אינני יודע אם זה פשע". המיקר רה האחד הזה הוא בנקיה-הפעלים — שלמי רות התראות חוזרות מצד בנקי-ישראל ממ' שיך בשלח. הצהיר הממונה על מילוח הי ביטחון בבנקי-ישראל, צבי בולקא, בפני כתב העולם הזה:

"קיבלנו תלונות רבות מאורחים על כך, שאיגרות שנמכרו לבנק על-ידי התורמים הי מקוריים — נמסרו על-ידי הבנק שוב ל"תורמים אחרים. ביקשתי בפירוש פעמים רבות מבנקיה-הפעלים שלא להשתמש פעם שנייה באיגרות, וביקשתי מהם גם לא להסי ביע חותמת-הסכה של הבנק מאחורי האי-גרת.

"אינני יודע אם זה פשע או לא פשע, אם זו עבירה או לא עבירה. אבל האיגרת עצי מה אינה מהווה כלל הוכחה לכך, שכסף שנחקל בבנק מתורמים — הועבר באמת לאוצר. לבנקיה-הפעלים יש הסדר מיוחד עם האוצר, לפיו הוא יכול לקבל מבנקי-ישראל איגרות מילוח — ורק לאחר זמן להעביר את הכסף תמורתן. יתכן שיש פה אי-הבנה של איזה מנהל. צריך לבדוק כל מיקרה לגופו, ורק כך לוודא אם באמת הועבר הי כסף לאוצר."

מועלים מתנדבים. זהו בדיוק מה שעשתה חוליית כיסוי של העולם הזה: היא יצאה ובדקה לגופו אחד המיקרים — את המיקרה של ועד עובדי מלששת חוציגו ב"תל-אביב, אחת ממלששות היהלומים הגדולות בארץ.

הוועד החליט לתרום סכום נכבד למילוח הביטחון. כל פרק זמן הועברו על-ידי אלפי לירות לקופת האוצר — תמורתן קיבלו הי-מועלים תעודות-מילוח. לפני כשבועיים-הלי-כו שוב נציגי הוועד לבנקיה-הפעלים בחל-אביב, על מנת לרכוש איגרות מילוח. הם

(המשך בעמוד 22)

* יחד עם ג'עברי הוקעו גם עורך-הדין מרמאלה עזיז שחאדה ומוטיל ירושלים ל"שעבר, אנוור אל-חטיב, שנפגשו ביריחו.